РІК IV. Почта оплачена гуртом. ЛЬВІВ, 19. ЖОВТНЯ 1930. Porto zapłacone ryczałtem. Ч. 41.

ПРАВДА

ІЛЮСТРОВАНИЙ ЧАСОПИС

Виходить що тижня.
Адреса Редакції і Адм.: „ПРАВДА" Львів. вул. Кльоновича ч. 8. II. пов.
Телефон 4-48.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю: Річно 12 зол. Піврічно 6 зол. Чвертьрічно 3 зол. Місячно 1 зол.
За кордоном: Річно 2 ам. дол. або їх рівновартість.
Поодин. число коштує 20 сот.

ЩЕ ЛЕТЯТЬ УКР. БУДИНКИ В ВОЗДУХ

В Галичі вибухла підложена злочинною рукою граната в будинку, де міститься чит. „Просвіти". Внаслідок вибуху сильно ушкоджені двері і вікна.

В ЧОМУ ОБВИНУВАЧЕНІ АРЕШТОВАНІ Б. ПОСЛИ

Слідство проти увязнених б. послів є вже в тій стадії, що закиди проти арештованих послів вже зівсім докладно устійнені. Арештовані посли Центролівиці обвинувачені з арт. 101 карного російського кодексу, котрий говорить про приготування до злочину предвидженого в арт. 100. Арт. сотний говорить: Винний замаху на усталений дорогою засадничих прав державний устрій Польщі, або на цілість її державної території буде караний безтерміновою тяжкою тюрмою. Українські посли увязнені в Берестю також обвинувачені з 100 арт. вище цитованого артикулу.

ГОРА ЗАСИПАЛА ЛЮДЕЙ

Відкопування засипаних

Ратують відкопаного Смеха

У Львові на Личакові, при збігу вулиць Павлінів і Піскової, де копають пісок, обсунулася гора й засипала людей і коні з возом.

Наємцем цеї копальні піску був інжинір Ернест Бізанц, підполковник у у відставці враз із Авраамом Тененбавмом, що був заразом управителем.

Як звичайно, так і в середу 9. ц. м. вже від вчасного ранку заїзджали там вози по пісок. Коло 9 год, заїхали туди під кільканайцятьметрову гору Станислав Смєх і Бронислав Войнарович. Побіч працювало тамечки щей одинайцять робітників. Нагло гора обсунулася й засипала всіх, хто там був. Вози зі Смєхом і Войнаровичем засипало зівсім, а робітників то по шию то по пояс. На це робітники, що працювали подальше, стали кричати ратунку. На щастя надійшла сотня війська й кинулася відкопувати засипаних. Незабаром наспіла завізвана телефоном поліція й пожарна сторожа та сотня саперів. По годинній важкій праці вдалося добути зпід першого воза Смєха. Врятувало його тільки це. що його голова була під возом між колесами й там він мав трохи повітря. Щойно по двох годинах відкопали Войнаровича, та вже неживого. З чотирох коней згинув один. Управителя Тененбавма арештували, а Бізанца тільки переслухали. Покійний Войнарович походив з Кривчиць, а врятований Смєх з Зимної Води.

Так через недбальство управителя згинув чоловік.

В БОРОТЬБІ З КОМУНІСТИЧНИМ ЛАДОМ

В Москві оповістили урядовий комунікат, що політичний департамент викрив контрреволюційну організацію, яка мала завданням спричинити в краю голод і викликати невдоволення великих робітницьких мас, щоб так довести до повалення диктатури пролетаріяту. Організацією кермували професор Рязанцев і Каратигін, що перед війною видавав щоденник „Промисл і Торговля". Більшина членів організації перед війною належала до партії конституційно-демократичної та меншевиків. Організація мала тісні взаємини з рос. еміґрантами. Разянцев і Каратигін заявили на слідстві, що їх політичні пересвідчення спонукали їх почати боротьбу проти радянського ладу.

В організаційній справі Католицької Народньої Партії

Отсим подаємо до відома, що в сім місяци зачинаємо розсилати Програмову Заяву Католицької Народної Партії. Хто з наших ВП. Прихильників ще не одержав тої Заяви, а хотівби в своїй місцевости заснувати групу нової партії, нехай буде ласкав написати на подану низше адресу, залучивши в листі почтову марку за 25 сотиків. Просимо також присилати добровільні датки на кошти організаторів. Час не жде, організацію треба переводити якнайскорше. Розсилка „Програмової Заяви" припізнилася з тої причини, що перший її наклад був сконфіскований.

Секретаріят Організаційного Комітету Катол. Нар. Партії. Львів, улиця Кльоновича, 8 II.

Вуличні ґалабурди і биття шиб у Львові

В день св. Покрови 14 ц.м. в саме полудне польські академики перейшли з криками вулицями Львова і повибивали шиби й вивіски та понищили залізні стори в українських установах і крамницях. Вибиті шиби в будинку „Просвіти" м. ін. в склепі „Маслосоюзу" і книгарні Наук. Т-ва ім Шевченка, в „Доставі", в „Союзнім Базарі" й деяких жидівських склепах, в буд. „Дністра", в камяницях „Наук. Т ва ім Шевченка" при вул. Чарнецького, в гр.-кат. Духовній Семинарії при вул. Коперника. Поліції не було.

Польська „Газета Поранна" так пише про „демонстраціє антирускє ве Львовє": „Вчора коло 1 години в полудне, саме перед закінченням інавгурації отворення шкільного року на університеті І. К. ві Львові до університетського будинку наспіла вістка, що нібито на перегоновому майдані вибух пожар, що його мала спричинити злочинна рука саботажистів. Вістка ця лискавкою рознеслася між студентами, які заразісінько по покінченні торжества, утворили похід числом коло 500 люда й рушили в місто в напрямі вул. Руської, щоб там демонструвати. Заки змобілізована (дуже бистра мобілізація -- Прим. ред. „Правди") поліція поспішила на місце, розярені академики вспіли здемолювати і вибити кількадесять шиб у реальностях при вул. Руській 12, 14, 16, 18 і 20 та в реальности при вул. Підвалля 7. Найбільш потерпіли склепи кооперативи „Достава", де вирвали жалюзії, потім склеп „Союзного Базару", реставрація Маврикія Фукса, де побили всі виставові шиби та знищили вивіски й т.д. Поліція по приході на місце перешкодила дальшим нищенням і демонстрантів розігнала. Кілька людей арештували та спровадили до поліційних бюр, а по списанні протоколу випустили їх на волю.

Як доносимо на іншому місці, вістка про пожар трибуни була неправдива".

Фальшивий алярм

Під таким наголовком подає „Gazeta Poranna" таку інформацію: „Вчора в полудне стражник із ратушевої вежі завважив густі клуби чорного диму, що знімався над перегоновим тором на Перзенківці. Заалярмував зараз пожарну сторожу та власти безпеченства. Негайно вирушив на вказане місце цілий трен пожарної сторожі та представники властей безпеченства. По прибуттю на перегоновой тор виявилося, що на щастя алярм був фальшивий і що трибуни, що буцім то горіли, стоять цілі. Стверджено на місці, що в часі праць над ремонтом крівлі одної зі стаєн, на торі, один із робітників через необережність розлив тер, з чого повстав огонь та стали зніматися клуби диму, що їх завважав стражник. Повсталий огонь вгасили ще перед прибуттям пожежної сторожі".

——o——

Замах на марш. Пілсудського

З Варшави доносять що там поліція перевела в ночі з 12 на 13 ряд ревізій у визначних діячів партійної соціялістичної міліції. В часі ревезії найшли в мешканнях членів партійної міліції П. П.С. багато револьверів та більшу скількість стрілива. Арештовано кільканацять людей і передали їх слідчому судді при окружному суді. Кажуть що поліція викрила підготування до бомбового замаху на маршалка Пілсудського. Замах мали зробити 10 жовтня між год. 6 і 7 вечером, коли сподівалися, що маршалок буде переїздити як звичайно з палати ради міністрів у Бельведер. Підготовляв замах член міліції П.П.С. Ягодзінський, а помічниками його були Трохімович, Бялковський, Хрусьцінський і Пуржицький. Ягодзінський обмірковував із ними подробиці замаху та не згадував на кого має бути цей замах. Арештовані зізнали, що вони думали, що замах має бути на вязничну ескорту, щоб увільнити арештованих. Замах мав довершити сам Ягодзінський а товариші мали тільки помагати та охоронювати його Ягодзінський це давній боївник, що брав участь у замаху на російського губернатора Скаллона.

Арештовання тріватоь дальше.

Наша ідеольоґія

та відношення громадянства до Католицької Народньої Партії

Кожда людська орґанізація отже й політична подібна до будинку. Як будинок має передовсім фундамент, на котрім спочиває надбудова й завершення, так і політична орґанізація своїм фундаментом має якийсь світогляд, а надбудову її та завершення творять ті цили і стремління (ідеали), до яких та орґанізація змагає. Щоб будова була тривка, мусять обі її частини, підбудова й надбудова взаїмно собі відповідати, мусять до себе пасувати.

В попередніх статтях ми спинилися на світогляді, як фундаменті істнуючих в нашім народі політичних партій. Ми ствердили, що фундаментом тих партій є переважно або матеріялістичний, або поганський (язичеський) світогляд. Образово сказали ми, що одні з них (соціялістичні партії) поклоняються «золотому тельцеві», а другі (т. зв. націоналістичні) свому національному Ваалові, то є своїй нації, самим собі. Відповідно до такої підбудови достроєна й ідеольоґічна надбудова тих партій. Їх найвища мета, найвищий ідеал, то матеріяльний добробут, або взагалі «добро» нації. Відразу замітимо, що ми є і за одним і за другим. Але ми кажемо, що того всего за мало. За мало для нас як для людей і за мало як для християн-католиків. Матеріяльне забезпечення цілком вистарчає хіба тільки для звірини. Якесь загальне поняття «добра» своєї нації може вдоволити тільки поганина, котрий бачить людей лише в своїм народі, а чужі народи вважає собаками, яких треба винищити. Отже як люди і як католики не можемо приняти ні матеріялістичної ні націоналістичної науки. Бо це світогляди й нелюдські і нехристіянські.

Наш світогляд це наука Христова. Вона заключена в Божім Обявленню і в Святім Письмі. Її основні думки обявлені самим Богом і заключені в ясних і ніколи незмінних Десятьох Заповідях Божих, а сторожем і учителем тої науки є Кат. Церква. Цей світогляд виносить нас з одного боку понад усі низші сотворіння світа, а з другого боку понад поганське розуміння світа й мети нашого життя на цьому світі.

Власне той християнсько-католицький світогляд кладемо ми в основу нашої Католицької Народньої Партії. Відповідно до тої підбудови і надбудова нашої партії наша партійна ідеольоґія буде християнсько-католицька.

Інакше і бути не може. Не можна бути рівночасно і поганами і християнами. Християнські засади мусимо припоровлювати не тільки в нашім приватнім життю, але також в життю публичнім, громадянськім, народнім. Це така проста правда, що здається повинні її зрозуміти всі тямущі розумні люди.

І треба признати, що більшість наших людей це зрозуміла. Зрозуміли чи відчули це навіть наші виразні вороги з ріжних політичних таборів. Бо

деякі, що звикли лаятися, тепер не лаються, а пишуть про нову партію спокійно, а інші признають навіть, що така партія мусіла в нас кінець кінців повстати і з її повстанням уже погодилися.

Але є ще одна порода людей, яких ще треба переконувати в конечній потребі української католицької партії. Є це або люди, котрі мають фальшиве поняття про нашу партію або такі, що не всилі зрозуміти, що таке ідея, що таке вища мета людини.

Прикладом таких людей це редактори «Нового Села». В ч. 36 подають вони цілком **фальшиві інформації** про нашу партію. А іменно пишуть: «Українська Католицька Народня Партія буде партією українського католицького духовенства». Панове аґрономи повинні знати, що християнсько-католицьку релігію визнає в нас не тільки «кілька тисяч українського католицького духовенства», але **кілька міліонів** нашого народу. І цей наш католицький нарід без огляду на своє звання і стан організується в політичну партію. Участь священиків у тій партії самозрозуміла. Таж священики основували й основують, вели й ведуть майже всі наші інші організації, починаючи від «Просвіти», скінчивши на молочарнях і кооперативах. Ви звідки панове аґрономи, що того ще не знаєте? В кождім «старім» нашім селі знають уже те чого Ви не знаєте в Вашім «Новім Селі». І не страште нас тим, що мовляв «на північ від Сокаля **оснується Українська Православна** Народня Партія». Дай то Боже, щоб і наші незєдинені брати «за Сокальським кордоном» згуртувалися в політичну партію.

І релігійною боротьбою нічим лякати нас, панове аґрономи. Слава Богу вже четвертий рік виходить «Правда» і читає її чимало нашого народу навіть «за Сокальським кордоном», а ще **ніякої релігійної братньої війни не викликала**. А й селянську партію ми радо привиталиб, оскільки її програма не противиласяб основним правдам нашої віри.

Також нічого не мали ми проти того, що панове аґрономи, котрі потратили посади в «Сільськім Господарі», видають конкуренційну ґазетку «Нове Село». Та поки ті панове пишуть про бараболяну гичку й інші господарські справи, вони роблять корисну роботу. Колиж беруться за політику, тоді нагородять звичайно такого, що люди тільки плечима здвигають. Про безділяльність «Нового Села» писали вже інші часописи. А ось недавно одержали ми від нашого передплатника письмо в котрім м. ін. пише: «Чи «Нове Село» добре робить захвалюючи Радянську Україну і взагалі большевиків?.. Хоч яке воно цікаве, однак їх «невтральність» є мені чомусь підозріла. А Ви як думаєте?» — Отже й ми таксамо думаємо. Панове аґрономи, бувші урядовці «Сільського Господаря», покищо заявляються як «безпартійні». Але з їх писанини виразно видно, що вони хотілиб оснувати селянську партію, де вони як аґрономи (також селяни!) хотілиб верховодити. Тою партією хотілиб вони, як пишуть, знести кордони, що ділять наш нарід на... католиків і православних. А ви що, панове аґрономи, католики чи православні? Мабуть ні одні ні другі. І на чім хочете ви основувати вашу «селянську» партію? Невже на самій тільки бараболяній гичці? За мало!

Г.

—o—

Революція в Бразилії

Вибух революції в Бразилії має дві причини: 1) політичну і 2) економічну.

Політична причина заключається у тому, що ще в марті ц. р. вибрано президентом Бразилії д-ра Престеса, який мав перебрати владу з 15 листопада. Опозиція вважає мартівські вибори неправильними і тому поставила собі за ціль не допустити до того, щоб през. Престос обняв владу. Друга причина революції була чисто господарського характеру. В Бразилії продуковано в останньому часі дуже багато кави і через появу на ринку величезної скількости того товару, ціна на каву страшенно впала. Це викликало загальне невдоволення і було водою на млин опозиції.

Мапка Бразилії
Місця назначені точками обняті революційним рухом.

Революцію почали військові відділи, стаціоновані в м. Пара Вони одної ночі виарештували старшин і ґенералів. Тоді президент оголосив стан облоги в цілому краю. Військо поділилося на два табори. Один остав вірний урядові, а другий прилучився до повстанців. Провід над повстанцями мав обняти ген. де Цун, який зосередив повстанчі відділи в районі Ріо Гранде де Суль.

Революційний рух охопив головно приморську область Бразилії. В північних провінціях положення не рішене. Бразилійську армію вишколювали від 1919 р. під наглядом французької військової місії. Більшість їх відноситься до уряду льояльно. Зате фльота, яку вишколювала американська місія, ще не заняла дотепер становища до революційного руху. Оскільки вона піде за урядом, революцію вдасться дуже скоро зліквідувати при помочи військових кораблів, які обстрілювалиб загрожені місцевости з моря. Одначе не знати по чиїм боці стане фльота. Скількість революційних військ годі означити та не виключене, що полудневі бразилійські провінції відірвуться і оголосять свою незалежність. Уряд зажадав 10 міліонового кредиту для здавлення революції. І хоч в цілій країні оголошено стан облоги, революційний рух росте, а повстанці висаджують у воздух тунелі і мости та захоплюють у свої руки залізничі шляхи. В цей спосіб перешкоджують повстанці в перевозі правительственних військ у загрожені місцевости й утруднюють телеґрафічну комунікацію.

Зі штабу повстанчих військ доносять, що повстанці заняли місто Сао Павльо. В Пернамбуку мав прилучитися до повстанців весь ґарнізон, а в Сао Павльо перейшла на сторону повстанців військова летунська школа. Повстанчий штаб повідомляє, що революційний рух охопив 3/5 всіх бразилійських військ. Повстанці двома групами машерують на столицю Ріо де Жанейро. По дорозі вже заняли місто Кампос. Всі залізничі шляхи на полудни в руках повстанців. В найблищих днях має прийти до рішаючого бою. На образку держ. військо.

ДЕРЖАВНІ ВИБОРЧІ ЛІСТИ

Відомо, що в Польщі не голосується на поодиноких кандидатів до сойму і сенату, але на лісти (списки), що їх виставляють окремі політичні партії або бльоки партій до спілки. Опріч ліст на поодинокі виборчі округи є ще т. зв. державні лісти. Вони називаються тому державні, бо їх виставляють партії на цілу державу. На них виписані кандидати до сойму і сенату для цілої держави. Виборці не голосують на державні лісти. Вони голосують тільки на лісти окружні. На державні лісти припадає по закону 72 мандати до сойму і 18 мандатів до сенату. Ті мандати розділяють поміж ріжні політичні партії відповідно до того, кілько яка партія здобула мандатів з окружних ліст. Кожда державна ліста дістає чергове число в такім порядку, як була зголошена. Окружні лісти тої самої партії дістануть то число, що їх має вже їх державна ліста. Длятого державні лісти мусять бути вчаснійше зголошені. Кожда державна ліста мусить бути подана до відома виборців окружними оповістками (афішами) подібно як і окружні лісти.

—о—

Криваві сутички підчас жидівських свят в СССР

АТЕ доносить, що „Союз безбожників“ організував на Україні і в Білорусі у звязку з жид. святами цілий ряд виступів проти жидівської релігії. В Києві уладили „безбожники“ протирелігійний похід, в якім насміхалися з жид. релігії. В синагозі Бродського відбувся мітінг, на якому постановили бойкотувати тих Жидів, що вірять. В деяких місточках на Україні були сутички між комуністами і віруючими Жидами. До кровавої сутички дійшло також у столиці відомого рабіна й найбільшим осередку Жидів у Бердичеві. На старе кладовище, де зібралися були Жиди на молитву, прибули комсомольці й почали розганяти тих, що молилися. Колиж рабін Рапапорт заявив комсомольцям, що ДПУ дало дозвіл на молитву, тоді провідник комсомольців наплював йому в лице і дальше розганяв Жидів. Тоді товпа кинулася на комсомольців і двох вбила на місці а чотирох ранила. Комсомольці втікли, але спровадили відділ кінної міліції яка товпу розігнала й арештувала около 100. Міліція ранила 20 осіб, а між ними і рабіна.

—о—

Ревізії й арештування в Більчу Зол.

З Більча золотого пишуть нам: В „Іль. Курієрі“ появилася вістка з Більча золотого пов. Борщів, що тут на фільварку згоріла стирта соломи до 200 фір і що „Луг“ і „Сокіл“ відмовилися рятувати і т. д. Тимчасом тут згоріло гниле поденнє з під стирти, до 20 фір, як ствердила комісія. Про цю пожежу ніхто не знав, а рано люди довідалися і ніхто не думав рятувати, бо не було що! От таку „правду“ пише „Іль. Курієр“!

Дня 25. IX. в ночи перевела поліція ревізії в Більчу золотім у визначніших громадян: Демка Улащина, Кузьми Улашина, Михайла Бурдея, Мих. Мотиля, Григорія Костюка, Марії Николишин і Михайла Вовчука — посліднього арештували. Дня 26. IX. о год 9-тій рано без попередної ревізії арештували місцевого пароха о. Семена Гребенюка в хвилині, коли збирався на прилучене село Монастирок сповідали діти, що приступали до першої сповіди і приготовити все до великого відпусту на Чесного Хреста. Вечером переведено ревізію. Шукали за зброєю і забрали всю приватну переписку. На постерунку поліції зроблено о. Гребенюкови відтиски пальців мимо протесту — держали його два дні і по списанню протоколу випустили в ночі на волю. Закидали йому звязок з пластом, переховування зброї і організацію тайних товариств.

Небувала повінь у Франції

Внаслідок сильної зливи, що тревала довший час, повиступали з берегів французські ріки і позаливали великі простори краю. Найбільше потерпіла околиця Бар-Лє-Дю. Ріка Орнен позаливала прибережні вулиці в місті. В Тренкурі опорожнено з населення доми, які положені в низшій частині міста. Внаслідок виливу ріки Саари перервана в 4-ох місцях залізнича комунікація. В деяких місцях вода позаливала пивниці домів. Мусіли здержати працю у залізних гутах. Такого виливу Саари як тепер не нотовано вже від 1882 року. Жертвою повені впало кілька осіб. В Греноблі вилила ріка Арве. Вода залила величезний простір. Дороги в кількох місцях перav...

ДВИГНІМ З ЗАНЕПАДУ

наш церковний спів!

Сотки літ минають від того часу, коли наш нарід приняв Христову віру й церковні правила разом із гарно зложеними церковними піснями. І була це особливша радість наших предків ще й тому, що чули вони Богослуження у зрозумілій словянській мові, на яку Св. св. Кирил і Методій переложили церковні книги з незрозумілої грецької мови. А мельодії тих пісень були так гарні й величні, що нарід був ними захоплений немовби ангельським співом в небі.

Коли тепер звернемо увагу на нинішні часи і прислухаємося сучасному церк. співові, то нераз огортає жаль серце над його занепадом. Бо з занепадом церковного співу пропасти може марно тяжка праця Отців і Святителів нашої Церкви, котрі укладали церковні книги і церк. пісні. Тому насувається питання, чи ми дяки належно плекаємо церковний спів, той цвіт церковного життя, котрий ми перебрали по наших славних предках. Чи наслідуємо ми давних наших дяків-композиторів?

Відповідь на се дуже сумна. Бо на жаль тільки горстка дяків з замилуванням студіює свій фах. Часто наші дяки се не фахівці, а радше кепські ремісники без належного вишколення. Не дивно отже, що вслід за тим росте рівнодушність до церк. співу і Богослуження.

Щоб запобігти такому упадкові, на се треба передовсім ласки Божої для тих, що тепер легковажать собі церковний спів і не стремлять до видосконалення у своїм фаху. Кілько то приміром, у теперішних часах ріжних курсів. Маємо курси господарські, кооперативні, городничі, ветеринарійні, писарські, шоферські і т. п. Бо нині кождий старається осягнути як найкращі успіхи в своїм фаху. Тільки дяки не наслідують інших фахівців. А малиби із сего подвійну користь: одну матеріяльну, а другу, найважнішу від Г. Бога. Бо як сказано, хто співає, той два рази молиться. Думаю також, що коли Впр. Отці не будуть ласкаві звернути пильної уваги на провадження співу дяками, то за короткий час люди ще більше відчужаться від своєї Церкви.

Отже пора приступити до основання — по можности в кождім деканаті шкіл чи курсів для піднесення церк. співу. Невишколені належно дяки не повинні займати дяківських посад. Бо неуцтво причинюється найбільше до упадку церк. співу та приносить дяківському станові тільки пониження. (О скільки знаю, відповідний розпорядок був свого часу виданий в Станиславівській Епархії).

Автор цих стрічок, дяк далекої закутини наших земель на Лемківщині, задумує ще цеї осени отворити за дозволом церковних Властей 6-місячний курс для дооколичних дяків та кандидатів і вести той курс за малим винагородженням. Всч. і Впр. Отці Пароxи

зволять ласкаво присилати для доповнення фахового знання тих своїх дяків, котрі такого доповнення потребують.

Іван Кіндратів.

Іспит. дяк в Маластові, пч. Ропиця Руська (пов. Горлиці).

ЗАВЗЯТИЙ НАРОДЕЦЬ

В глибині Арабії, в т. зв. горішній Арабії або Неджод, живе малий народець, що завдає чимало клопоту Англії. Це Вагабіти, прихильники науки, що її метою привести іслям (магометанську віру) до первісної чистоти і простоти. Що для поширення цеї науки треба було зводити внутрішні політичні боротьби, єгипетські війська мусили в р. 1811 до 1818 поборювати Вагабітів та виперти їх на високорівень, де вони живуть і доси. Вагабіти мають свого еміра та творять власну державу, що має 300 тисяч громадян. Ця держава від 1924 р. веде безнастанні спори з сусідними землями, що є під опікою Англії.

ЗМІНА УРЯДУ В РЕСПУБЛИЦІ САН МАРІНО

В маленькій італійській республиці Сан Маріно відбувається двічі в році зміна уряду. Ця республика без огляду на безнастанні перевороти в історії Італії, задержала по сьогодні свою незалежність. Влада спочиває в руках двох „капітані редженті", що правлять, як у давнину римські консулі. По виборі „Камера деї Репрезентанті", себто парляменту, відбувається торжественний похід, із військовою музикою на чолі військових відділів, святочно прикрашеними вулицями.

ВЛАСНИЙ ПАРЛЯМЕНТ У ПАЛЕСТИНІ

З Лондону доносять: Державний підсекретар для кольоніяльних справ Шільсон зеповів, що Палестина має одержати свій власний парлямент. Він заявив жидівській й арабській делеґації, що анг. уряд хоче перевести деякі конституційні зміни відносно до Палестини, на основі котрих Палестина одержалаб ріжні репрезантаційні інституції. Подробиці змін конституції мають обговорити зі сіоністичними провідниками в Лондоні.

ГОЛОДОВІ ЗАВОРУШЕННЯ В ПЕТРОГРАДІ

АТЕ доносить, що в Петрограді вибухли на днях голодові заворушення із-за недостачі хліба і бараболь. На фабриці „Красний Путіловєц" товпа робітників, що дармо чекала на хліб і хліба не одержала, кинулася на кооперативу і здемолювала її. При тім чути було оклики „Геть з рад. владою!" Арештовано около 50 осіб, між ними також жінок.

—o—

Смерть чотирнайцятьох гірників

Страшна катастрофа приключилася в копальні Кров у Бравигільз (графство Стефорд). У глибині до 2000 метрів наступив вибух, якого причина невияснена. Згинуло 14 гірняків (ямарів). Доси добули з глибини закопу тринацять, Згинуло теж якесь число коней. що були в копальні. Ратункова акція трівала дуже довго. Тимчасом родини, цих що були в закопі дожидалися в трівозі біля входу до копальні.

Бачимо це на образку.

Збіжева політика большевиків

Світ переживає тепер незвичайло тяжку рільничу кризу, на яку зложилося богато причин. Цю кризу загострює ще й безоглядна, конкуренція рільничих держав. Перед у тій конкуренційній боротьбі веде тепер б. Росія (Радянський Союз). Большевики просто завалили тепер заграничні ринки своїм збіжжам.

Яка ціль большевиків? Вони за всяку ціну хочуть погіршити положення хліборобів в інших державах, привести їх до руїни і так приготовити ґрунт під всесвітню революцію. Це коштує їх дорого, але вони можуть собі на це позволити. Вони просто забирають від свого населення збіжжа по дуже низькій казьонній ціні, лишаючи хліборобові ледви стільки, щоб міг вижити. Через те можуть вивезти за границю дешеве збіжжа. Від 1 серпня ц. р. кинули большевики на англійський збіжевий ринок 216.000 сотнарів пшениці і тим так обнизили її ціну, що від 1914 р. вона ще не була така дешева як тепер. В подібний спосіб намагалися вони обнизити ціни збіжжа в Америці, в скандинавських та інших краях.

Від такої збіжевої політики большевиків терпить хлібороб у нас, терпить заграницею, терпить також і в Большевії. Але терпить від неї й радянське робітництво. Там народ поправді терпить голод. Радянські часописи не скривають уже навіть, як велика є недостача харчевих продуктів в Москві. Перед харчевими крамницями стоять безконечні хвости (черги). Голодні діти гинуть на смітниках великих міст. Голодують робітники. А кервавицю того народу вивозять за границю, щоб і там нищити хліборобство. Безбожній власти на руку нужда народу, бо на їх думку вона доведе до всесвітньої революції. Ось до чого ведуть ті безбожники.

—o—

Будують сталеві дороги

Одна англійська фірма зобовязалася побудувати дорогу з Лондону до Глєсгова зовсім новою методою з гарантією за видержанність. Інжиніри тої фірми по довших дослідах будують таку дорогу, яку можнаб назвати „вічною". Ту нову дорогу будують так: На сильний фундамент накладе-ю сталеву сітку з очками в роді вощини. Ті очка заливають відтак цементом або асфальтом. І чим дрібніші ті очка, тим треваліша дорога, бо в ній не так легко роблять ся вибої. Видержанність дороги залежить від грубости сітки, бо чим грубша сітка, тим помаліше зуживається дорога.

Річ ясна, що така дорога мусить стиратися, але вона зуживається однаково. Колиж по якімсь часі появляться вибої то їх будуть при помочи спеціяльних машин гиблювати і дорога знов буде рівна і гладка.

—o—

Століття залізниці

Цього року 15 вересня минуло сто літ від хвилі, коли отворено для подорожних в Англії перший залізничий шлях Ліверпуль-Менчестер. Були це народини теперішньої залізниці.

На образку бачимо знимку з ювилею залізниці, що відбувся в цих днях у Ліверпулі. На ювилею були між іншими: американський посол у Лондоні генерал Девз, що стоїть біля керівниці машиніста першої машини, званої „Нортгембріян", котра в ювилей переїхала простір Ліверпуль-Менчестер. Жінки, що брали участь у ювилею, були зодягнені, так як носилися жінки тому сто літ. В цих одягах бачимо пані на образку.

—o—

Гіндуські жінки в боротьбі з Англією

Як відомо, в Індіях за почином Ганді ведеться тепер бойкот англійських товарів. Так борються Гіндуси проти зверхности Англії над Індіями.

Ця боротьба не тільки не ослабла а щораз більше кріпне та зростає. Сильно скріпило цю боротьбу це, що до неї прилучилися й гіндуські жінки.

Ґандієва сестра Ганса Меґта подає в французькому часописові „Матен"-і цікаві подробиці про цю участь жінок у бойкоті всего що англійське.

„Гіндуські жінки — пише вона — підривають Англію в самій підставі. Зробимо це, про що мріє Ґанді: внеможливимо Англії торговельний визиск Індій. Жінки потворили в кожній провінції спеціяльні комітети (очевидно незаконні) й сьогодні прямо неможливо купити англійські товари, навіть коли продають їх дуже дешево.

Гіндуські жінки може ще відважніші й рішучіші в цій боротьбі як чоловіки. Ґанді знав, що робить, коли перед своїм арештуванням скликав нараду жінок - революціонерок і поручив їм бойкот алькоголю й англійських товарів.

По селах можна бачити цілі гурти жінок, що прядуть вовну перед крамницями й співають народні пісні. Найбільший пияк не важиться війти у крамницю по горілку.

Два місяці тому в Бомбаю втрати, що їх потерпіли Англійці через бойкот, дійшли до міліона рупій, а вскорі горівочний монополь не буде давати Англії прибутків. Бойкотуємо не тільки алькоголь, а й усе що англійське: кіна, театри й усі їх вироби. Наш бойкот охоплює навіть англійський чай, так що по деяких селах не можна його дістати зовсім.

Жінки кермують тепер всеіндійським рухом, вони є директорками й проводять цілій діяльности. Вони приєднюють добровольців, збирають фонди й розділюють їх, вони загрівають до боротьби, взиваючи не слухати приказів Англійців. Англія замикає їх до тюрми, та в боротьбі з жінками тратить свою силу й повагу.

Побачимо — кінчить Ґандієва сестра — хто буде сильніший: чи уряд Великої Британії, чи гіндуські жінки, що безборонно й витрівало борються, хоч Англійці не щадять їм тюрем".

—o—

ФАЛЬШИВА ВІСТКА

В попереднім числі подали ми вістку про смерть Впр. о. Мандзія. Показалося, що ця вістка неправдива і що побитий о. Мандзій живе. Фальшиву вістку подав щоденник „Діло", а за ним повторили її й інші наші часописи. Подавання таких непровірених вістей шкідливе, бо використовує це на свій спосіб польська преса. Одна польська газета з того приводу подає в сумнів і інші інформації „Діла" про останні події в нашім краю.

ЗЕМЛЕТРУС В ЕВРОПІ

З Берліна доносять, що в Німеччині тревав землетрус около 10 мінут. Його відчули навіть в Берліні. В полудневій Німеччині головно в містах Мюнхен, Карльсруге і Гайдельберг зарисувалися від землетрусу мури домів і спадали дахівки. Осередок землетрусу був між Фрайбурґом і Штутґартом. Подібний землетрус відчули в Австрії головно в Тиролі і Швайцарії.

СТРАШНА ПОВІНЬ У НІМЕЧЧИНІ

Внаслідок зливних дощів всі ріки в західній частині Німеччини виступили з берегів. В деяких місцевостях поля і ліси, а навіть вулиці міст опинилися під водою. Пароплавство на Рені здержане Вода залила одну залізну гуту. В кількох місцевостях перервано шкільну науку. Біля Бресляв на нім. Шлеську шаліла оноді так сильна буря, що позривані кріввлі хат, а навіть позривала двері з завісів.

КРОВАВІ ДЕМОНСТРАЦІЇ у ВІДНІ

На площі Героїв у Відні відбулося в неділю 12 жовтня величаве торжество з приводу звільнення Надренії а рівночасно обхід річниці плєбісциту в Каринтії. Між поліцією, а націонал-соціялістами, які прибули окремими військовими відділами прийшло до сутички. Поліція поранила кільканацять демонстрантів.

ВИКРИЛИ ЗМОВУ В ЕСПАНІЇ

В Еспанії викрила поліція тайну організацію, яка мала викликати революцію в усіх містах Еспанії. В Барцельоні арештували 14 осіб а між ними летуна майора Франко.

БЕЗРОБІТТЯ В МОСКВІ
600 ТИСЯЧ БЕЗРОБІТНИХ

Большевики весь час пишуть, що безробіття тільки в капіталістичних краях і якби лиш запанував всюди большевизм, безробіття не булоб зовсім. Дальше пишуть, що в них добре, бо промисл страшенно зростає. Одночасно з тим подає ТАСС (большевицька тел. агенція), що в Москві занотовано на біржі праці не богато, лиш 600 тисяч безробітних. Це число безробітних ясно вказує, як там зростає промисл. Коли в самій лише Москві 600 тис. безробітних, то скільки їх у цілій большевії?

ПОЖЕЖІ

В Лисиничах біля Львова згоріли на днях господарські будинки СС. Бенедиктинок.

В Сільци пов. Камінка Струмилова згоріло кілька стирт власн. Казимира Бартманського.

ПАЦИФІКАЦІЯ

Карні експедиції йдуть іще дальше по наших селах. Дня 12 ц. м. була карна експедиція в ЧИЖИКОВІ коло Львова. Переводили ревизії в А. Гнатишина, в Ілька Федини, голови чит. „Просвіти" та в Вас. Білана, в читальні та в кооперативі.

Дня 11 ц м в ЗАПИТОВІ піді Львовом в учителя Заруцького. Його арештували. Ревізії були в Цигана Василя, в Сениці Івана та в Василя Сендзі.—Цьогож дня була ревізія в ЗАШКОВІ в хаті інжиніра Дмира Форнальчика, в дяка Теодора Лампіки й його сина Любомира, покінченого гімназиста. В містечку ВИННИКАХ поліція дня 13 ц.м. перевела ревізію в кооперативі, в читальні та в Степана Копача й у дра Щуровського. В ХИШЕВИЧАХ, у Рудеччині була військово карна експедиція (14 полк уланів Язловецьких). Разом були 3 ескадрони. Розташувалися по тих селянах, що їх списки мали вже з собою (понад 60 селян). Були в кооперативі й у читальні. З Хишевич перейшли в ТУЧАПИ, пов. Городок.

—o—

З КУПЕЛЕВОЇ МІСЦЕВОСТИ КОПАЛЬНЯ НАФТИ

В роскішній купілевій місцевости Веніс у Каліфорнії (Зєд. Держави) відкрили несподівано великанські нафтові терени. І як то в Америці, точно за одну ніч змінилася спокійна і роскішна місцевість у місто безчисленних вертничих веж. Гостей викинули, а армія робітників уверчується в золотодайну землю, шукає за нафтою.

На образку бачимо нафтові терени на побережі Веніс, в місці, де ще недавно вигрівалися до сонця купілеві гості.

—o—

УРАҐАН БІЛЯ НАДВІРНОЇ

В Маняві пов. Надвірна пронісся сильний ураган, що повиривав з корінням 4 тисячі дерев у лісах бар. Лібіга, зірвав крівлю з лісничівки і тяжко поранив лісничого Івана Боцька.

ЧУМА В АЛЬЖИРІ І МАРОККУ

В Альжирі і Марокку занотовано кілька випадків чуми. Влада поробила відповідні заходи, щоби пошесть не могла поширитися. Найбільше випадків чуми було в околиці Орану.

УКРАЇНСЬКЕ ПАЛОМНИЦТВО

Спогади і гадки паломника з подорожі до Люрду в липні 1930 р.

3. Кольонія.

Їхалося цілїську ніч—до пів до семої рано.

Ганoвер переїхали ми серед тишини і таємниць ночі, день застав нас уже на вестфальській землі. Куди з вагону оком не кинь, бачиш усюди ліси коминів, великого промислу. Зрозуміла річ, через що Французам ця Вестфальська земля так сильно подобається. Минаємо знані більші фабричні осередки: Гамм, Шверте, Ґаген, Бармен. Що вражає мило, то біля фабрик, довгі рядки гарних, партерових а то й поверхових робітничих домів, а поміж ними порізані як на шахівниці невеличкі таблички городців, та густо, бо сливе на кождій такій пайочці, невеличкі літні домики.

Такі самі домики найшли ми відтак і у Франції. Се робітничі літні житла. Кожда робітнича родина має свою пайку городця та старається збудувати собі такий мініятуровий літній домик.

За Еберфельдом, краєвид змінюється. Зникли фабричні масиви з велитніми димарями, щезли тяжкі хмари чорного диму. Із чистого блакитного неба ллються соняшні лучі, — того дня (8/7) вчасним ранком був виняткова сильний холод. Кругом поля, луги, ліси, пасовиска, а там і винниці.

Ми вже значить, недалеко рейнської смуги.

Для Кольонії був призначений всего один день, без нічлігу. Через те були ми того дня справжніми бездомними. Клунки складено на двірці, снідаток подано прочанам у залізничому ресторані.

Кольонія, положена по обох боках імпонуючого своєю величиною Рейну. Столиця Рейнської провінції, числить під сю пору 700.000 населення. Заснована ще Римлянами, була за їх часів одною з найсильніших кріпостей та осередком торговлі. Римські укріплення заховані частинно до нинішнього дня.

Як усі старинні міста, складається Кольонія зі старого міста зі стрімкими, крутими, й темними вуличками, наїженими чорними, з трьома до вулиці зверненими, маленькими вікнами, — і з новітнього, де вулиці, площі й будівлі — новітні.

Кольонія — як Відень — ще до недавнього часу була обведена валом т. зв. „Рінг"-ом, який нині становить найгарнішу частину міста: „Karolinger Ring", „Sachsen R." „Hohenstaufen R." „Hohenzollern R." „Hansa Ring".

Як заснування міста сягає замерклих римських часів, так приняття ним християнства, сягає далеких, ледви чи не апостольських часів. Є сліди, що вже у другому столітті існувала ту християнська громада, а історично доказане, що за часів цісаря Константина було тут уже епископство. Кольонські архієпископи мали велике значіння й суверенні права, які мимо протестантських заворюх зберегли були аж до вісімнайцятого століття. В часі світової війни місто безпосередньо від воєнних операцій нічого не потерпіло. Зате від 1918 до кінця 1925 року, було воно під військовою французькою обсадою, що при всіх нагодах, — а вже і перед нами—кольонські Німці гордо зазначують.

У місті є всякого типу школи, музеї, бібліотеки (найзнаменитша—міська), городи—ботанічний і зоольогічний, замітний ратуш та 35 католицьких церков. Бо Кольонія місто наскрізь католицьке: на загальне число сімсот тисяч, є 600.000 католиків. Всі ті цікаві річи оглядаємо в переїзді автами. Спинюємося тільки, щоб докладніше оглянути дві замітні речі: Кольонську катедру і церкву св. Гереона.

Катедра просто пригнітає своєю могутньою, але стрійною будівлею. Ще здалека видніють її стрункі вежі, що—здається—дотикають хмар. (Висота цеї катедри з вежами має 157 метрів). Є це що до поємности пятий храм у світі

ЩО КАЖЕ Д-Р ЕКЕНЕР
ПРО КАТАСТРОФУ „R 101“

Командант німецького кермовика „Граф Цепелін“ д-р Екенер сказав у бесіді з представником бюра „Вольфа“, що „R 101“ летів дуже низько бо приблизно 100-200 метрів над землею, а то тому, що хмари були дуже низько і він інакше не мігби орієнтуватися у темноті. Бальон натрафив на буревій, що йшов з Італії до північної Франції. В хвилині катастрофи кермовик був перетяжений. Бо лиш внаслідок дощу тягар його збільшився на 3—4 тони. Д-р Екенер твердить, що він був загально перетяжений на 7—8 тон. Отже перетяженим бальоном, який натрафив на буревій, не можна було вже кермувати і ним заволодів буревій, який ним кинув об землю. Д-р Екенер каже, що катастрофи не булоб, якби бальон був наповнений не воднем, але гелієм і тому Америка повинна позволити на вивіз гелія.

—о—

КРАЇНА СТОЛІТНІХ

Країною, де жінки живуть найдовше, це Бразилія. А треба знати, що в Бразилії дуже вмирають немовлята. Та коли вже дитина переступить рік, небезпека минає й її жде довге життя.

Статистика виказала, що на 30 міл. 635 тис. жителів Бразилії є 6.706 столітніх старців, або що на 100.000 людей є 22 столітніх. Та найцікавіше, що хоч там чоловіків більше як жінок, серед столітніх переважають жінки. На 4 127 столітніх жінок є тільки 2.579 столітніх чоловіків.

Горе дітей на Радянщині

Радянський часопис, що виходить у Москві по польськи п. н. „Трибуна Радзєцка“, так описує дітючу кольонію в Боярці під Київом:

Постійно діти в цій кольонії голодують і це викликає велике невдоволення серед дітей. Раз-у-раз нема хліба. Про яйця та молоко ніщо й говорити. Дуже частою поживою пшоняна каша зварена на воді, помащена олієм.

Три дні по приїзді діти не мали в чім митися. Потім дали їм умивальні, де можна було лише вмити руки й більше нішо. Бруд дослівно зїдає дітей.

Недостача найзвичайніших ліків, недостача теплої води й купелі довела до цього, що діти виглядають мов найбрудніші циганята в циганському таборі. Коли лікарка запорядила, щоб дітей недужих на ангіну покласти в постіль, управитель кольонії Пашинник заявив на зборах, що це не „шпиталь“ і він не може позволити на це, щоб діти лежали в ліжку.

З приводу важкого життя, чи радше животіння, діти часто пробують втікати. Коли матері звертаються до управителя, цей не хоче з ними говорити „бо не має часу“. Коли батьки хочуть забрати дитину, то їх переслідують і грозять судом. Очевидно, що нема що й думати про те, щоб жалоба внесена батьками мала наслідок.

Я не завважав ні разу — кінчить автор статті — щоб діти читали книжки. Вічно вештаються коло домівки й дожидають страви. Виховна праця в таких умовинах неможлива. Кольонія робить дуже сумне враження. Діти втратили масово на вазі. Лиця в них блідi й виснажені. Нерадо бавляться, бо все голодні.

Ось картина недолі дитини на Радянщині. Бідні діти!

БУНТ НА АНҐ. ВОЄННІМ КОРАБЛІ

На англ. воєннім кораблі „Рівендж“ що стояв на якорі в Гольф Жуені в Франції, вибух бунт. Одного дня моряки ви йшли на беріг і зробили в каварні віче. Колиж коло каварні проходив один старшина корабля, вони уладили йому ворожу демонстрацію. Причиною бунту був злий харч і за строге поведення офіцирів.

Вкінці моряки вернулися на поклад корабля і їх будуть судити. На березі лишилося тільки двох.

КОМУНІСТИЧНІ ВІЙСЬКА В КИТАЮ РОЗБИТІ

Війська нанкінського правительства заняли місто Чанча, що було базою китайської комуністичної армії. Штаб ген. Чанг Кай Шека повідомляє, що нанкінські війська взяли в полон всю червону армію. Штаб твердить, що горожанська війна в Китаю скінчена.

перша—церква св. Петра в Римі, друга катедра в Медіоляні, третій — це собор (англіканський) св. Павла в Льондоні, четверта церква (нині турецька мошея) св. Софії в Константинополі, а на пятому місці катедра в Кольонії. В ній може зміститися нараз 24000 людей, себто ціле й то більше галицьке місто.

Про красу її стилю слід зазначити, що це зразковий готик, куди красший за інші, навіть за паризьку „Notre Dame“.

Протягом віків переходила Кольонська катедра ріжні тяжкі лихоліття. В часі французької великої революції, а відтак за Наполєонівських часів служив цей храм французьким військам за стайню і стодолу, — відтак за вязницю. Ці варварства спричинили цілковите знищення даху і мурів. В мурах розгніздились птиці й на них росло всіляке хабаззя, а внутрі потворилися цілі озера, так, що надії на врятування будівлі не було ніякої.

Та, „у Бога вся возможна!

За Йогож Волею двигнувся з руїни сей храм високо у хмари і своїм шістьсотлітнім існуванням свідчить і напоминає грядучі покоління про непоборну силу й могутність Божої Волі, а марну суєту людської злоби і сили. Бо деж ті могутні володарі, котрі самі або за котрих волею і приказом обернено ту святиню на стайню?

Дивлючись живими очима на сей величавий храм, та вслухуючись в його довгу, й мученичу історію, яку вічливо передає нам один з тамошніх священиків, печальні гадки мимохіть насуваються на душу, а гадка лине над Дніпро—Славуту, святу печерську Лавру, де нині на святих мощах гарцюють сатана і його зловісні слуги... Та смуток сей не довгий. Ніщо на світі не діється без Божої Волі. А коли така Його Воля, мусять бути до цього й причини. Та перед нами вони закриті. Дивна солодка віра й надія каже нам, що минеться ця важка Божа кара на нашій землі і знову Слава Божа заблисне у наших церквах.

Великі скарби нагромадив цей собор за довгі віки. І хоч багато з них пропало, то й те що остало має неабияку вартість. Величезної вартости є хоральні сталі (сидження), старинний мідяний, весь золочений хрест і т. ін.

Одначе найцінніша річ у церковній скарбниці, це мощі трьох восточних царів (волхвів). Сі мощі випросив і привіз сюди цісар Фридрих Барбаросса, коли в 1164 році завоював Медіолян, де до того часу ці мощі переховувалися. Реліквіяр для них увесь із золота, зроблений в 1200 році.

Користуючись вельми вічливими інформаціями тамошніх священиків, наші паломники, а з нами і якесь більше англійське товариство,—довший час перебули в сьому величавому храмі. І так довелось нам, живими очима бачити один із найбільших творів людської руки, здвигнених ними для Божої хвали. Тому й слід було, згадати ці гарні хвилі.

Із катедри пішли ми ще оглянути найстаршу церкву в Кольонії як не в цілій Німеччині св. Гереона, яка по традиції — з пізнішими перебудівками — сягає другого століття. На жаль була зачинена, а воротаря не було дома. Ми оглянули її лише ззовні.

Після обіду розбрилася братія гуртками по місті. Деякі пустилися горі Рейном на пароплавну прогульку.

О годині 20 (або по давньому 8 вечером) розпращалося наше паломництво з Кольонією. Тужним оком обкинули ми ще раз мрійний Рейн і чудову катедру з вікон поїзду, що ніс нас на полудневий захід до границь Бельгії.

О годині 9 були ми в історичному Аахені, столиці Карла Великого, де є рівнож славнозвісна готицька катедра з тлінними останками того володаря, а також цісаря Отона III.

Бельгію переїхали ми ніччу, в найбільшому спокою. Всі наші пашпорти були в руках провідника, та з ним німецькі і бельгійські пограничні урядовці, поладнали всі граничні формальности. В ночі був доймаючий холод.

Скільки послів вибирає С. Галичина

Східно-галицькі округи до сойму мають числа від 46 — 55. Тут подаємо поділ воєвідств Сх. Галичини на поодинокі округи (підчеркнене місто є осідком Окружної виборчої комісії).

ч. 46. **Ясло**, Ропенці, Стрижів, Мєлєц, Кольбушова, Тарнобжег — **6 послів.**

ч. 47. **Ряшів**, Ярослав, Переворськ, Ланьцут, Ніско — **7-мох послів.**

ч. 48. **Перемишль**, Добромиль, Сянік, Кросно — **6 послів.**

ч. 49. **Самбір**, Старий Самбір, Лісько, Рудки, Мостиська, Городок — **6 послів.**

ч. 50. **Львів-місто**: 4-ох послів.

ч. 5 . **Львів-повіт**, Жовква, Сокаль, Рава-Руська, Яворів, Чесанів — **7-ох послів.**

ч. 52. **Стрий**, Дрогобич, Турка, Сколє, Долина, Калуш — **6 послів.**

ч. 53. **Станиславів**, Товмач, Богородчани, Надвірна, Коломия, Городенка, Снятин, Косів, Печеніжин — **9 послів.**

ч. 54. **Тернопіль**, Збараж, Теребовля, Скалат, Підгайці, Чортків, Бучач, Гусятин, Борщів, Заліщики — **10 послів.**

ч. 5э. **Золочів**, Зборів, Камінка Струмилова, Броди, Радехів, Бібрка, Перемишляни, Рогатин, Жидачів, Бережани — **9-тьох послів.**

Значить разом вибирають округи 46 — 55 70 послів, а без 46 і 47, що радше належать до Західної Галичини, **вибирає Східня Галичина 57 послів.**

До сенату як відомо поодинокі воєвідства є замкненими в собі округами. І так **львівське** воєвідство вибирає **9 сенаторів, станиславівське — 4 сенаторів, а тернопільське 5 сенаторів**, разом **18 сенаторів.**

Сліди доісторичної людини

Директор етнольогічного уряду в Вашингтоні др. Матій Штірлінг твердить, що американська доісторична людина жила в стейтах Тексас і Невада. На ті сліди трафив він випадково підчас ферій, на які виїхав був до Тексасу. Один місцевий мешканець, який ходив на лови на лисів, сказав дров: Штірлінгові, що лис, якого він не поцілив, втік до нори в скелі і що та нора виглядає дуже підозріло. Др. Штірлінг пішов на то місце і вліз до печери, що була висока на 2 м., а широка на 10 м. В печері надибав він сліди, які вказували на те, що в печері мешкали колись люди. На землі лежали кости, камяна посуда, а на стінах були сліди диму. Видно, що там хтось колись розкладав ватру. Др. Штірлінг оглянув цілу околицю і ствердив, що там находиться цілий ряд таких печер — домівок доісторичної людини. В деяких печерах на стінах були всілякі первісні рисунки. Відтак оглянув він і Неваду і тут натрафив на одну величезну печеру в якій могло мешкати ціле племя.

Др. Штірлінг хоче зібрати вчених експертів і з цілою виправою вчених вернути в ті місцевости для основних дослідів.

Також і французькі урядовці поладнали всі кордонові формальности дискретно і без нас. Раннє свитання захопило нас вже у Франції.

О 4 годині були ми в добре відомому з війни Сенкантені St. Quentin). Се місто було в війні до чиста розбите. Тепер вже відбудоване.

Краєвиди, нагадують наші сільські, спокійні. Та збіжа не рівня нашим, подільським! Переїзджаючи західну Німеччину бачили вже багато збіжжа в копах, інакше дещо кладених як у нас; у Франції все збіжжа було ще на пні. За те села й місточка не дають забути, що ми не в Галичині, а у Франції. А які дороги! Всюди, по цілій Франції, куди ми лише їздили, вони широкі, рівні гладонькі, биті, а то й асфальтовані. Аж любо дивитися, як по них мчить авто або котиться яка інша біда. Так — біда! Бо у Франції скрізь по селах, а то й по містах не вживають вантажних возів на чотирьох, тільки на двох колесах, але величезних, в ріст хлопа. Бачили ми як на такій „біді“ тягне одним конем (коні всюди сильні), а як що більший тягар то двома, — один наперед другого — цілу гору сіна чи збіжа.

Із самого зовнішнього вигляду слідно, що ціла прикордонна смуга у війні сильно потерпіла, бо всюди переважно будівлі нові. Лише там і сям визиряє старий окопчений мур чи дах. А прецінь в полудневій Франції находили ми ще будинки під соломяною стріхою.

Сим разом вся „паломнича братія“, не виключаючи і упривілеєних сплюхів, була вже рано на ногах. Всіх елєктризувало це магічне слівце — „Париж“!

Осередок світової культури, поступу і зіпсуття.

Небогато було межи нами таких, котрі тепер приїздили до Парижа якби непричком до якого Станиславова або Перемишля. Всі прочі знали про Париж тілько що з географій, часописів, і книжок. І не така дивниця! Не один може коли бубби і зважився туди поїхати, так не пускало незнання мови, до вивчення о много лекшої від німецької.

Нині знання французької та ще красше англійської дуже потрібне!

Поїзд мчить бистро; минаємо цілі муравлища літніх домів, від найвибагливіших віль аж до таких самих маленьких домиків, як ми бачили в Німеччині. Навкруги вже увихаються передміські трамваї, льокальні залізниці та авта й авта без кінця. Кінь це велика рідкість.

Вже поїзд біжить межи каменицями і фабриками. Вуличний рух чим раз більше оживлений. По всіх придорожних стінах видніють яскраві реклямові афіші ми вже на передмістях Парижа. У вагоні рух як в улію, всі готовляться до стрічи світової метрополії. (Д. Б.)

СКОКИ БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ВАЛЮТИ

Большевицька валюта весь час скаче. Але що трохи підскочить, то ще низше впаде. Недавно „ті, що інтересуються“ підняли були червінець (10 рублів) на 8·60 зол., а тепер доносять з Варшави, що він знов упав на 5·80 зол. Отже відразу на 3 золоті ріжниця.

ГРІЗНА ПОЖЕЖА В ПАСІЧНІЙ

В Пасічній пов. Надвірна згоріло на днях кілька господарських стіжків збіжжа. Пожежа вибухла від іскри лісної залізниці. З тої самої причини згоріло того самого дня около 100 сягів дров, а від них загорілося 9 господарств. Шкода велика, бо майже 100 тис. зол.

ЧЛЕН ВИБОРЧОЇ КОМІСІЇ ОБМАНЦЕМ

Львівська поліція арештувала оноді члена виборчої комісії Казімєжа Ваната. А займався цей панок таким „благородним“ ділом. Він приходив у неурядових годинах до льокалю виборчої комісії і там вписував на виборчі листи особи, які не мали права голосу. На тім „високопатріотичнім“ ділі пана Казімєжа зловлено і тепер опинився він у кримінали.

ХОТІВ ПЕРЕСПАТИСЯ В ВАҐОНІ ПРЕЗИДЕНТА НІМЕЧЧИНИ

В ночі з 12 на 13 завважила поліція на двірці в Аахені на залізничій стації 16 літнього хлопця на шляху спального воза презид. Гінденбурга. Хлопець вліз вікном до середини. Тоді поліція окружила віз, думала що там війшов замаховець. Найшли хлопця, як клався в куті воза до сну. Він заявив, що він безробітний і бездомний і не знав, що це віз президента. Хотів тільки переспатися. Він постійно ночує в залізничих возах. Називається Козеке.

БЕЗРОБІТНІ В ІТАЛІЇ

В липні ц. р. було в Італії 342.000 безробітних. Їх чиусло порівнанні з мин. значно зросло, бо в тім самім часі було безробітних лиш 202.000.

ФАШИСТИ ЗА КАРОЮ СМЕРТИ

Фашистівська Рада обговорювала справу введення кари смерти до нового карного кодексу. Рада станула на тому становищі, що введення кари смерти до нового карного кодексу є конечне для здавлювання злочинів проти безпеки держави а також для поборювання поважних злочинів кримінального характеру.

ЗМЕНЬШЕННЯ ХАРЧІВ У ЧЕРВОНІЙ АРМІЇ

З Москви доносять, що з огляду на харчову скруту значно зменьшили в війську харчеві паї. Хліба дають що дня меньше. Два дні в тижні зівсім без мяса. Зменьшено теж паї цукру, якого й так давали обмаль.

Незвичайне геройство 60-літнього робітника

В американській копальні вугля в Блекбарн був вибух, що відтяв від світа 48 робітників. З них вдалося врятувати тільки одного, а 47 згинуло.

Слідство ведене в цій справі відкрило незвичайне геройство старого понад 60-літнього робітника Ервінга Роса, що вже в часі богатьох вибухів ґазів визначився й мав саме за два тижні піти на вислуженину.

Як виявило слідство, рятунковий відділ, висланий до нутра копальні по катастрофі, зібрав 36 вбитих робітників та не міг найти ще 12. Щойно по довшій блуканині хідниками, попалися на гірняцький плащ, зложений під стовпом так щоб звернути увагу й коли побачили на стовпі свіжо нарисовану стрілу, яка вказувала напрям, найшли збудовану на борзі барикаду, що її збудували вирятовані на разі гірники, щоб охоронитися перед трійливими газами. На жаль поза барикадою найшли тільки десять мерців і одного тільки гірника, що давав ще слабі знаки життя.

Та між цими десятьма не найшли Ервінґа Роса. На його тіло ненакрите плащем попали щойно пізніш, значно низче барикади. Кожному гірникові було ясно, що склалося. Це Рос зібрав вирятувану горстку робітників, повів її на вище місце, де сподівався, що гази не так скоро продістануться, казав їм збудувати барикаду, а сам посвятив своє життя, для товаришів. Він подався хідником позад, на роздорожжу зняв плащ і поклав його на видному місці, нарисував стрілку й небаром погиб.

Як робили цеглу в давнину

На далекому Сході від Китаю до Персії й Мезопотамії включно, знаходять по сьогодні старинну цеглу.

Ця цегла була сушена на сонці. Вона трівкіща від звичайної паленої, а коли зі старинних викопалиськ можна було представити собі такі старинні міста, як Нініва, Вавилон і Троя, то це треба завдячити саме цій трівкости цегли.

Робили цю цеглу так: Копали рів 20 до 40 метрів глибокий, залежно від цього, як глибоко був шар липкої глини. Підшкірну воду відпроваджували каналами, так щоб над глиною було води не більше пів метра високо й зберігали її від висохнення. З цеї копальні витягали глину в мішках або в шкіряних ведрах. Потім в приготованих на це ямах мішали цю глину з дрібною січкою та з глеєм (ілом), щоб стала стійкіша. Тепер місили її ногами й робили з цього цеглини. Ці цеглини сушили на сонці, а по кількох днях били її знов камінням або плитами й знов сушили на сонці або в печі. Від довшого часу сушення залежала видержанність тої цегли. Висушену цеглу гладили мішаниною з глини, вапна й гіпсу.

Мури з такої цегли були дуже сильні. Найкращий доказ, що богато цих старинних мурів перетрівало до сьогодні. Замок еміра з Бухари був збудований з такої трівкої цегли, що ще сьогодні крісова куля відбивається від цих мурів, як від панциря.

—о—

Чому в жидів носи довгі

Ти, Шльойма, мені хотілосьби знати, чому у вас жидів такі довгі носи?

— Який ти дурень. Ти це не знаєш, що Мойсей водив жидів через 40 літ по пустини, та так і понатягав їх.

Під вікном добродіїв із СССР

Настроїв я катеринку,
По вашому грати,
Маю також і хлопчинку
Той вміє скакати.

Кручу, кручу катеринку,
Аж зболіли руки,
На червонім на килимку
Хлопець крутить штуки.

Викрутаси, вихиляси
Він всякі умів —
Тільки вкиньте щось до каси,
Ви наша надів!

„Скачи враже, як пан скаже"!
Він заповіт знав,
Моя також не інакше
Катеринка грав.

Хоч назвав я її „Сила",
То вона безсила,
Треба щоб ви підмастили
Рубликами крила.

Тото Долото

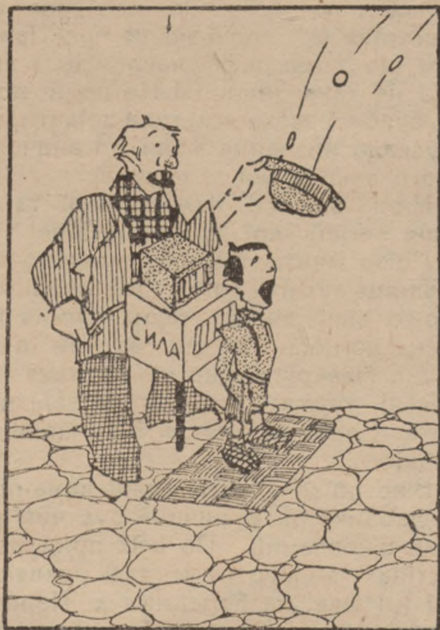

Як нищити мишей

В цім році на наші поля знову кинулися миші. Масова поява мишей пояснюється тим, що минула зима була відносно лагідна, літо сухе — особливо червень, а в таких лагідних літах вони множаться незвичайно. З одної пари мишей на протязі 15 місяців може розмножитись 300 штук цих шкідників. Шкоди спричинені ними бувають величезні, коли взяти під увагу, що одна миш на протязі року зїдає 5 кг. зерна і других тільки нищить, підгризаючи коріння і т. п.

На наших полях зустрічаємо дві породи мишей. Перша з них, т. зв. норова (arvicola arvalis), друга польова (mus agrarius). Норова має краску сіру, довжина тіла 10—11 цм. хвіст короткий, на яких 3 цм. Польова миш має краску рудаву, через хребет у неї чорна смужка, довжина тіла около 11 цм. а хвіст завдовжки майже цілого зросту тіла. Обі ці породи однаково шкідливі і тому на кождому кроці треба їх винищувати. Їх найбільше винищує мороз, слота і вогкість, але в сухі — погідні літа, вони надзвичайно розмножуються і тоді треба їх винищувати. Винищувати їх можна способом бактеріольоґічним і хемічним. Можна їх винищувати трійливими ґазами, але цей спосіб дуже небезпечний для цілого окруження — для людей і звірят — тому цей спосіб у нас відпадає. Крім того він і за дорогий на наші відносини. Тому у нас може бути практикований спосіб винищування хемічний і бактеріольоґічний.

З хемічних препаратів до винищування мишей уживають пасту зеліо, фосфор, стрихніну і сірчан вуглевий. Правда вони винищують мишей, але бувають небезпечні для окруження, бо ними може затроїтися і людина й звірина. Ці отруї ділають безпосередно, отже миш, щоб згинути від цеї отруї, мусить її спожити. За те куди кращий і більш практичний бактеріольоґічний спосіб винищування мишей, бо ділає він епідемічно на цілі стада цих шкідників. До того він зівсім не шкідливий для окруження. Серед мишей спричинює правдиву епідемію, котра шириться за посередництвом виділин хорих гризунів і від цього заражуються всі инші, що безпосередно не мали жадної стичности з цим бактеріольоґічним препаратом. Зараження одного морґа на протязі пару тижнів винищить миші на просторі вісьмох морґів.

На оден морґ поля, який хочемо затроїти цими бактеріями, треба одну літру розчину, що буде коштувати около 10 зол. В часи масової появи мишей можна дати також 2 літри цього розчину, воно не зашкодить.

Спосіб уживання дуже простий: на 1 літру бактеріольоґічного розчину, або т. зв. „мишачого мору" даємо 4 літри переваренот остудженої води і 4 столові ложки кухонної соли. Потім в цім розтворі мочиться около 2 кґ. печива, але не квасного (найкраще пшеничний хліб або черстві булки), щоби добре вимок. Як це вже добре вимокло і натягнуло в себе того розчину, тоді беремо ложку і нею накладаємо це розмочене печиво

до мишачих дір. Накладати сумерком, по заході сонця. Світла денного треба уникати і в часі приготовання цього розтвору і накладаючи його до мишачих дір, бо світло сонця ослаблює ділання цих бактерій.Замість печива можна уживати також зерна пшениці або вівса, що одначе треба залити водою і варити — поки не почне кипіти. Як завважимо, що зерно починає закипати, заразже треба його зняти, воду відцідити, само зерно охолодити і тоді даємо до нього одну літру „мишачого мору", добре перемішаного з 4 літрами перевареної і охолодженої води, 4 столові ложки кухонної соли і тоді це все разом добре вимішати. Це все разом даємо опісля по 1 столовій ложці до отвору мишачої діри. Вже по кількох днях бачимо серед мишей правдиву епідемію, котра переноситься що раз далі,як далеко забігають миші з зараженого поля. Добрі наслідки такого винищування дається завважити в часі весняної орки та інших робіт.

„Мишачий мор" можна виписати через „Сільський Господар", ул.Зіморовича ч. 20 або Спілку Українських Аґрономів ул. Собіського ч. 28 у Львові.

Аґроном.

18-МІСЯЧНИИ СОН

В міськім шпиталі в Гельсінгфорсі в Фінляндії лежала в шпиталі 22-літня дівчина, що спала безперервно $1\frac{1}{2}$ року. Щойно на днях збудилася вона з того сну. Кілька літ тому хорувала вона на запалення желез і цей сон був наслідком тої хороби. Весь час кормили її штучно. Підчас сну вона зовсім втратила мову. Коли її будили, вона не могла промовити ні слова і знову засипляла.

УРАГАН В АРІЗОНІ

В Арізоні в Америці пронісся над м. Нагорі й Іναноя страшний ураган, в якому згинуло 10 осіб. Опріч того ураган наробив багато матеріяльної шкоди.

ЯЗВА МИШЕИ НА ГОР. ШЛЕЗЬКУ

З Горіш. Шлезька доносять, що в прикордонних повітах появилася страшенна маса мишей на полях. Внаслідок сухого літа вони розмножилися в небувалій дотепер скількости. Селяни виорюють цілі гнізда мишей. В с. Бжезінку вбили робітники за 1 день около 4 тис. мишей.

ВЧАТЬ ХЛОПЦІВ ВАРИТИ

В м. Галє введено в хлопячій школі науку варення страв. Першою причиною, яка спонукала управу школи до введення цего предмету було те, щоб питомці підчас кількадневних прогульок могли собі самі дещо зварити. Опріч того мали ще й те на меті, щоб усунути різкий поділ полів при щоденних домашних заняттях. Думають, що таким чином хлопці навчаться пошани для праці своїх матерей, а самі стануть більш самостійними в щоденнім життю.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

19 (6) Неділя 19 по Сош. Св. Апост. Томи (Полиєлей).

УСТАВ: Гл. 2. Евг. 8. Веч. вел. Блаж. муж. Гди возв. стхр. вскр. 4 і Свят. Ап. 6. Сл. Апост. Ін догм. 8. гл. Вход. Прокім. нед. Чтенія Свят. 3. Стхвні воскр. Сл. Св. Ап. І н. Богор. вскр. по гласу наславн. Троп. воскр. Сл. Св. Ап. Ін. Бог. вскр. по гл. троп: Свят. Отпуст вел. Повеч мал. конд. Свят. Полунощн. нед. Утреня вел. Бог Гдь троп. вскр. 2. р. Сл. Свят. Ап Ін. Богор. воскр. по гл. троп. Свят. Катисми ряд Сідалн. воскр. Полиєлей і Велич. Свят. Ангельский Собор Іпакой гл. Сідалні Свят. 2 по разу без Богор. Сл. третий Ін. Богор. його. Степенна рядов і проче до конона воскр. Канони воскр. Богор і Свят. Катав. рядов. По 3. п. конд. ікос і Сідал. Свят. По 6. п. конд ікос вскр. По 9. п Світил. воскр. Сл. Свят Ін. Богор. світилн. вскр Хвалите стхр. воскр. 4 і Свят. 4 з припівами положеними на стхвн. Всчерні Сл. стхра евенг. Ін. Преблагосл. Славосл. вел троп. Воскрес із гроба. Часи троп. вскр. на всіх і Сл Свят. конд. на 1 і 6. вскр. на 3 і 9. Свят. Сл Божа. Антиф. нед. троп. воскр. Свят. конд. вскр. Сл. конд Свят. Ін. Богор вскр по гл. конд. Свят. Прок. Алл. і Прич. нед. і Св, Ап. і Єванг. ряд. і Свят. (Коли нині береться Служба Покрова то подібно як тоді, коли Празник Богородичний припадає на неділю).

20 (7) Понеділок. Св. мч. Сергія і Вакха. 21 (8) Второк. Преп. Пелагії. 22. (9) Середа. Св. Апост. Якова Алфейова (Полиєлей). 23 (10) Чевер. Св. мч. Євлямпія і Євлямпії. 24 (11) Пятниця. Св. Ап. Филипа Діякона і Преп. Теофана. 25 (12) Субота. Св. мч. Прова, Тараха і Андроніка і Преп. Косми.

*) **Апостол Яків**, син Альфея і Марії Клеопи відзначався від першої молодости побожністю. Коли став учеником і апостолом Христовим, був дуже ревним провідником Христової науки. Відтак був першим епископом в Єрусалимі. Завдяки йому богато народу приняло християнську віру. Фарисеї не могли стерпіти його за це, і на саме свято Пасхи в 62 р. по Різдві Хр. вивели його на вежу святині і звідтам скинули на землю. Відтак укаменували його жидівським звичаєм на смерть.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

19. X. 1596. Собор у Бересті й Унія з Римом. Коли Володимир В. принимав християнську віру, тоді не було ще розриву між римською і грецькою Церквою. Була одна віра під зверхністю папи римського, а два обряди. Аж пізніше вже, саме в рік смерти князя Ярослава Мудрого 1054. царгородський патріярх Фотій проголосив розрив з Римом. З часом це потягнуло за собою українську Церкву, що діставала з Царгороду митрополитів, а й епископів. Були спроби злучити нашу Церкву назад із Римом за князя Данила, а пізніше за митрополита Ісидора, та вони не повелися. Аж 1595 р. кількох епископів, що бачили страшний занепад нашої Церкви, стали роздумувати над причиною цього занепаду й побачили, що найбільшою причиною це розрив нашої Церкви з престолом наслідника св. Петра, з папою римським. По довших нарадах рішилися вони довести до злуки з Римом. І так прийшло до собору в Бересті. Нелегка це була праця бо противники цеї злуки не спали, всіми способами старалися до неї недопустити. Та вкінці таки довершено великого й спасенного діла. Головно заслужилися коло цього великого діла епископи Іпатій Потій і Кирило Терлецький. Вони перед собором поїхали до Риму й там предложили папі просьбу, щоб приняв Українців до унії з католицькою Церквою. На собор зїхалися всі православні епископи з наших земель крім Ґедеона Балабана й Михайла Копистенського, які хоч прибули до Берестя, не взяли в соборі участи. Собор почався богослуженням у катедральній церкві. Потім старалися прихильники Унії довести до цього, щоб на соборі зявилися й неприхільні унії епископи. Та коли побачили, що це не вдасться, рішено дня 19 жовтня в суботу приступити до нарад без них. Зразу задзвонили дзвони всіх берестейських церков. Епископи-уніяти прибрані в понтифікальні ризи йшли серед церковних співів до церкви св. Миколая. В цій процесії взяла участь велика сила народу. Митрополит Михайло Рагоза відправив Службу Божу, потім полоцький архієпископ Гермоґен з підвищеного місця в імени приявних епископів відчитав заяву приступлення до Унії. По відчитанні цього акту обнималися українські епископи з латинськими й на знак єдности обох Церков пішли всі походом до латинської церкви, де відспівали спільно „Тебе Бога хвалимо". Так довершено Унії з Римом. Та був це тільки початок діла, ще богато праці треба було й трудів і жертв заки унія закріпилася в нашому народі й він міг збирати плоди цеї злуки з католицькою Церквою.

19. 1848. Зїзд галицько-українських учених у Львові. По проголошенні конституції в Австрії й по знесенні панщини пробудилися галицькі Українці до нового життя. Стали думати вчені Українці й над розвитком української науки. Десять визначних українців на чолі із поетом о. Миколою Устияновичем скликало на день 19 жовтня зїзд учених. Хоч у краю панувала тоді холера, зібралося ві Львові більше як сто вчених Українців духовних і світських. Дня 19.жовтня відправилася насамперед соборна Служба Божа. Потім почалися наради. По відспіванні пісні „Дух Святий", отворив наради крилошанин о. Куземський гарною промовою. Від комісії, що підготовила зїзд, Жуківський привитав учасників і відчитав програму зїзду, о.Лев Трещаківський відчитав розправу про господарство. Дуже гарно промовляв поет о. Микола Устиянович. Потім поділилися на девять відділів, вибрали до кожного відділу голову й секретаря. На другий день радили вже в окремих відділах. Ухвалено також заснувати товариство „Руську Матицю", що мала стати пізніше українською академією наук, а також „Товариство народньої освіти". Наради закінчено 26. жовтня знов Службою Божою й спільними нарадами. Богато з цього, що врадили вони й що потім зробили ці визначні мужі, що були на зїзді, не сповнилося потім із ріжних причин, а всеж таки цей зїзд це світла картина в історії нашого народу.

19. X. 1918 р. Українські національні збориві Львові. Австро-Угорщина під кінець 1918 р. наслідком перемоги противників у світовій війні стала хилитися до упадку. Щоб ратувати її істнуванне цісар Карло І. заповів перетворення Австрії (без Угорщини) в союз народних держав а одною з таких держав мала бути й Українська держава (зі східної Галичини й Буковини). Опираючися на цісарській заяві та на праві самоозначення народів проголошених Вільзоном президентом Зєдинених Держав, зібралася ві Львові 18 жовтня 1918 р. „Українська Національна Рада" з представників Східної Галичини, Буковини й Закарпаття. Ця Рада предложила „Українським Національним Зборам", що зібралися 19 жовтня, до затвердження ухвалу, що з українських областей Австро-Угорщини творить-ся українська держава. На зборах були голоси за прилученням цих земель до української гетьманської держави та вкінці ухвалили внесення Національної Ради.

АСТРОНОМІЧНИЙ КАЛЄНДАР

19. X.	схід сонця	5·56,	захід	4·29
20. X.	„ „	5·57.	„	4·27
21. X.	„ „	5·59.	„	4·25
22. X.	„ „	6·1.	„	4·23
23. X.	„ „	6·3.	„	4·20
24. X.	„ „	6·5.	„	4·18
25. X.	„ „	6·6.	„	4·16

Дня 21.X о год. 8·47 веч. Повня. В жовтні меншає день на 1 г. 49 м.

Пересічна довгота дня 10 г. 45 м.

ВИБОРЦИЙ КАЛЄНДАРИК

21 жовтня районні комісії пересилають окружним комісіям по примірникові спису виборців. 25 жовтня районні комісії приймають рекламації проти викреслення зі спису виборців і пересилають окружним комісіям. Кандидати окружних лiст складають на руки предсідника окружної комісії заяву про згоду старатися про мандат і потвердження горожанства та пасивних виборчих прав. Уповновласнені кандидатів окружної лісти складають на руки предсідника окружної виборчої комісії заяву про прилучення окружної лісти до лісти державної.

БІРЖА

Доляр ам. 8·98 зол.

ЗБІЖЖА (за 100 кг. льоко стація надан.). Пшениця дв. 23·75—24·25, пшениця с. 21.75 — 22·25, жито д. 16·00—16·50, жито сел. 15·25—15·75, ячмінь на мливо 16·25 — 16·75, ячмінь дв. 17·50—18, овес гал. 16—16·50, кукуруза 27—28, фасоля біла 35—40, фасоля колір. 00—00, фасоля краса 33—36, горох½ Вікторія 24·50 - 26·50, горох пільн. 18·00—20·00, бобик 21·50 — 22·50, вика чорна 00 00—00·00, вика сіра 00· — 00, гречка 22.75—23 25 любинь 0·00·—0·00, конюшина червона 115—125, лен 45·00—46·00, сіно прас. 7·00—8 00, солома прас. 4·50—5.

На збіжевім ринку положення спокійне, оборотів майже нема.

За кордоном положення не змінене. В Німеччині перестали видавати привозові свідоцтва на: пшеницю, ячмінь, фасолю, горох, сочевицю, любинь і вику. Це буде мати також вплив иа знижку цін, бо біржеві обороти будуть обмежені.

НАБІЛ: „Маслосоюз" платив кооперативам дня 14. жовтня за масло солене експортове 3·70 зол., масло пріма бльокове 3·70 зол. Літра молока 29 сотиків, літра сметани 1·40 зол., копа яєць 11 зол.

Варшавська Комісія Набілу назначила такі гуртівні ціни масла: 1 кг. десерового масла І с. — 4.50 зол. ІІ с. — 3.80, солене — 4.10, а в цеголках— 3.40 за 1 кг.

На ринку набілу не було за останній тиждень змін. Ціни починають трохи падати. Вивіз за кордон слабий. Продукція набілу дуже велика, а попит малий.

Ціни яєць високі. Довіз невистарчає. Попит так за кордоном як і в краю великий, Тому то торговці раз ураз підносять ціни.

ХУДОБА: За 1 кґ. живої ваги вола плачено 1·00—1·20 зол.; бугая 1·15—1·25, корови 0·90—1·25, теляти 0 75—1·30

СВИНІ: Експортова різня Рукера на Знесінню коло Львова платить за товсті (солонинові) свині 1·60—1· 80 зол. за кг. жив. ваги. За свині на бекон (мясні на забій і вивіз за кордон 70 до 100 кг ваги) по 1·65 — 1·75 зол.

ШКІРИ: За велику кінську шкіру платиться 25.50 зол, за малу 12·50 зол. а кг. худобячої шкіри легкої і тяжкої 1·85, зол теляча шкіра в різні 3·70—зол. на селі 2·60 зол.

(Тяжкі шкіри є ті, що важать 30 кг. а походять з волів, що мають 380—500 кг. живої ваги).

Підвишка цін шкір за кордоном мусіла мати вплив на краєвий ринок, де сирі шкіри подорожіли на 6—7%. В останньому часі нотували: телячі шкіри 4. зол; легкі волові — 2 зол., а тяжкі 2.30 зол. за 1 кг.

КОНОПЛІ: (Ціна установлена львівською Торг.-промисл, Палатою дня 30.VI за за 100 кг. льоко вагон Львів). Прядиво: І сорт чесане 23—25 зол., ІІ с. 17-20, сире І с. 16—18, ІІ с. 13—15. конопляне лкочча: І с. 14—16, ІІ с. 8—13 зол.

Оборот на разі не великий. Рух зачнеться аж по жидівських святах т.зн. в половині жовтня, бо очікують появи нового товару.

Мід: (Ціни за 1 кґ. льоко стація надання). Подільський 3.50 — 4 00 зол., Гірський лічничий І сорт 6·50 зол.

ХМІЛЬ; За один сотнар плачено на Торгах у Люблині 80—105 зол. за найліпший гатунок 20—50 зол. за середвий гатунок. При кінці Торгів плачено за І сорт 75—80 і за ІІ сорт 25—50 зол.

З друкарні Щасного Беднарського в аренді „Графічного Промислу" у Львові, Ринок 9. — Телеф. 76-14.
Відповідальний редактор Антін Лотоцький
Видає Інститут Неп. Зач. П. Д.